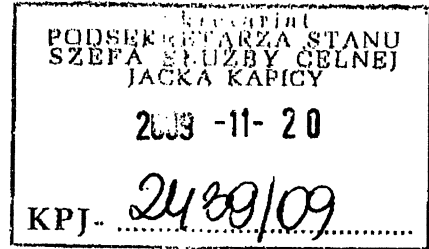

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Mikołaj Dowgielewicz**

Min.MD/54 33/09/DP/ak.sza

PILNE

Warszawa, dnia 20 listopada 2009 r.

Pan
Jacek Kapica
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem nowelizacji ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw (pismo nr SC/17014/1/2009/AC) pragnę zgłosić następujące uwagi.

Projekt ustawy podlega notyfikacji technicznej w trybie dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych, tak więc weryfikacja zgodności z prawem wspólnotowym przepisów projektu zawierających normy techniczne zostanie dokonana przez Komisję Europejską.

Chciałbym jednakże zwrócić uwagę na następujące przepisy.

1. Art. 15d ust.1 projektu ustawy o grach hazardowych nakłada na podmioty zarządzające zakładami wzajemne w Internecie obowiązek instalowania na terytorium Polski urządzeń przetwarzających i przechowujących informacje oraz dane dotyczące tych zakładów. Nakaz ten stanowi przeszkodę w wolnym przepływie usług, której uzasadnienie nadrzędnym wymogiem interesu publicznego może być trudne pod względem proporcjonalności. Należy mniemać, że celem tego przepisu jest ułatwienie dostępu do danych zawartych na serwerach, jak też ułatwienie „fizycznej” likwidacji serwera przez odpowiednie służby. Jednakże biorąc pod uwagę, że dane przechowywane są w formie elektronicznej, podmiot prowadzący zakłady wzajemne może usunąć dane znajdujące się na serwerze lub przesłać je na inny serwer z dowolnego miejsca na świecie. W tym sensie wymóg stawiany przez art. 15d ust. 1 budzi daleko idące wątpliwości co do swojej skuteczności jako właściwego środka realizacji zamierzonego przez ustawodawcę celu, a co za tym idzie nie spełnia wymogu proporcjonalności, którego spełnienie jest konieczne w przypadku nadrzędnych wymogów interesu publicznego.

Ponadto art. 15d ust. 1 projektu ustawy o grach hazardowych budzi wątpliwości w kontekście przepisów *dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE*. Art. 1 tej dyrektywy mówi o obowiązkach dostawców usług łączności elektronicznej w zakresie zatrzymywania pewnych danych, w celu dochodzenia, wykrywania i ścigania poważnych przestępstw, określonych w ustawodawstwie każdego państwa członkowskiego. W tym miejscu należy postawić pytanie, czy przestępstwa skarbowe, o których mowa w rozdziale 9 Kodeksu karnego skarbowego, można zaliczyć do „poważnych przestępstw”.

Dodatkowo, nie jest jasne, w oparciu o jakie szczegółowe przepisy następować będzie realizacja obowiązku zatrzymywania danych, jak też nieokreślony jest charakter tych danych oraz sposób ich przechowywania i udostępniania. W aspekcie prawa Unii Europejskiej znaczenie w tym kontekście mają przepisy *dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej)* oraz *dyrektywy 2006/24*.

2. Zmiany wprowadzane projektem ustawy do *ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną*

a) Art. 3aa budzi wątpliwości dotyczące skuteczności tego przepisu, co może skutkować uznaniem go za nieproporcjonalny. Tym samym trudno będzie uzasadnić nadrzędnymi wymogami interesu publicznego konieczność wprowadzenia tego przepisu, który narusza traktatową swobodę świadczenia usług.

b) Art. 18a - wydaje się, że z przedłożonego projektu ustawy, jak też z rządowego projektu ustawy o grach hazardowych nie wynika sposób, w jaki przekazywane będą wrażliwe dane oraz ich zakres, co potencjalnie może być niezgodne z dyrektywami 2002/58 i 2006/24.

3. Chciałbym również zauważyć, że uzasadnienie do projektu wymaga daleko idącego dopracowania. Uzasadnienie, w formie, w jakiej zostało dołączone do projektu ustawy, jest często niejasne i niezrozumiałe oraz niewyczerpujące, tymczasem jego celem będzie m.in. jednoznacznie przekonać Komisji Europejskiej, której projekt zostanie notyfikowany, o konieczności wprowadzenia projektowanych przepisów.

Z poważaniem

Do wiadomości
Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów